

A L'Ajuntament de Masarac

Assumpte: Modificació puntual del POUM – Adaptació al PDUAC

En Llorenç Pascua Subiranas amb [REDACTED] actuant en nom i representació de la IAEDEN-Salvem l'Empordà associació amb [REDACTED] i domicili social al C/ Santa Margarida, 9 1er 17600 Figueres i en representació de la plataforma cívica Salvem l'Empordà compareix i com millor procedeixi en dret,

EXPOSA

Que l'entitat i la plataforma que representa té com a objectius l'estudi, la defensa i la conservació del medi ambient i del territori.

Que com sigui aquests objectius interessin al bé comú i com a tal estan reconeguts a l'article 45 de la Constitució Espanyola.

Que la Sala Segona del Tribunal Suprem, en sentència dictada el 30 de novembre de 1990, en vista el recurs del sumari 12/85 de la Secció Tercera de la Audiència Provincial de Barcelona, reconegué el dret a gaudir del medi ambient com a dret fonamental dels ciutadans espanyols.

Aquesta entitat defensa que "la integració de la conservació de la natura en el procés de presa de decisions socioeconòmiques és indispensable, i que hi ha una clara interdependència entre el manteniment de la integritat dels sistemes naturals i culturals i la provisió d'opcions socials i econòmiques atractives i amb futur. No es podrà avançar cap a la sostenibilitat si no s'assoleix una relació equilibrada entre les necessitats socials, l'activitat econòmica i el funcionament dels ecosistemes, que proveeixen els serveis ambientals essencials, dels quals depèn no sols la qualitat de vida, sinó fins i tot la pròpia existència humana" (Josep Mª Mallarach a Revista de Girona).

Que després de consultar l'aprovació inicial del POUM, volem fer les següents al·legacions dins el termini establert,

AL-LEGACIONS

PRIMER: RISC D'INCENDI AL MUNICIPI

El municipi de Masarac ha patit, especialment en la seva banda oriental, els dos grans incendis de la comarca, el de 1986 i el de 2012. La llei 43/2003, de 21 de Novembre, de Montes., en el seu apartat 50, determina que les zones cremades fa menys de 30 anys han de conservar el seu ús forestal i és incompatible qualsevol activitat incompatible amb la regeneració de la coberta vegetal (Imatge 1). Aquest fet suposaria directament que bona part de l'àrea catalogada com a compatible hagués passat a no ser-ho, especialment la zona 1.

Artículo 50. Mantenimiento y restauración del carácter forestal de los terrenos incendiados.

1. Las comunidades autónomas deberán garantizar las condiciones para la restauración de los terrenos forestales incendiados, y queda prohibido:

a) El cambio de uso forestal al menos durante 30 años.

b) Toda actividad incompatible con la regeneración de la cubierta vegetal, durante el periodo que determine la legislación autonómica.

Imatge 1: Extracte de la Ley 43/2003, de 21 de noviembre, de Montes.

És un fet també que amb el canvi climàtic les sequeres seran cada cop més llargues i intenses i per tant el risc d'incendi serà superior. L'estiu passat, Masarac ja tenia un risc d'incendi molt elevat. Si a aquest fet hi sumem que la pròpia comarca té un risc d'incendi de per si ja alt, la tragèdia està assegurada. Amb aquesta planificació, tenint en compte l'historial actual d'incendis i com pot empitjorar en el futur, s'hauria de preveure que les zones de desenvolupament d'aquesta activitat estiguessin concentrades, a poder ser, prop dels nuclis habitats, tot evitant que en cas d'incendi forestal, s'hagi d'anar a rescatar o desallotjar les persones que es trobin en aquests allotjaments.

SEGON: INSUFICIENT INFORMACIÓ RESPECTE EL SUBMINISTRAMENT D'AIGUA POTABLE

Un dels paràmetres més importants a avaluar pel desenvolupament sostenible d'un territori és la disponibilitat d'aigua. En un context de canvi climàtic, és un recurs indispensable a considerar amb rigor, especialment en la situació de sequera en la que ens trobem immersos.

En el Tercer Informe de Canvi Climàtic a Catalunya, en la segona part de l'informe es parla dels sistemes naturals (impactes, vulnerabilitat i adaptació) i en concret hi ha un apartat, el 7.3 que parla de la relació entre recursos hídrics i demanda d'aigua a Catalunya. I diu literalment:

“Cal fer un esment especial pel que fa a les conseqüències del decreixement dels cabals fluvials i, com a resultat, a la reducció de la recarrega dels aqüífers. Tots dos fenòmens apunten cap a una disminució dels recursos hídrics disponibles, tant superficialment com subterràniament, fet que exigirà un notable esforç d'adaptació tant amb relació a la resposta a les demandes d'ús com a la conservació de les funcions i serveis dels ecosistemes fluvials i associats”

Davant aquest context, és molt important avaluar seriosament la disponibilitat d'un recurs fonamental com és l'aigua per aquesta nova implementació de càmping. Cal tenir en compte que aquest projecte és comparable a una implantació d'un desenvolupament urbà d'alta envergadura. Els possibles càmpings poden arribar a albergar moltes persones, principalment a l'estiu, quan a Masarac hi ha una població censada de més de 300 habitants i que es veuen incrementats durant el bon temps. A l'estiu, quan es pressuposa que el càmping està en màxim rendiment, és l'època de l'any que hi ha més demanda d'aigua i alhora més escassetat. No hi ha informes que valorin la disponibilitat d'aquest recurs bàsic.

Actualment, el municipi de Masarac es troba en una situació d'Emergència per la sequera. Les granges que s'ubiquen al poble tenen problemes d'abastament i estan veient afectada la seva disponibilitat d'aigua. Aquesta Modificació del POUM en cap moment ha tingut present si és viable establir zones es pot desenvolupar l'activitat de càmping, amb l'increment de consums que hi haurien al municipi. A més a més, el

municipi encara no té desenvolupada la xarxa separativa ni una depuradora, què és indispensable de tenir per a poder gestionar un nou emplaçament de gent seguint mínimament criteris de sostenibilitat.

Calen els informes preceptius dels òrgans competents que confirmin que en escenaris de sequera, com en el que ens trobem, no hi haurà cap dificultat a subministrar aigua a la població.

TERCER: INCOMPLIMENT DE LA LLEI DE CANVI CLIMÀTIC

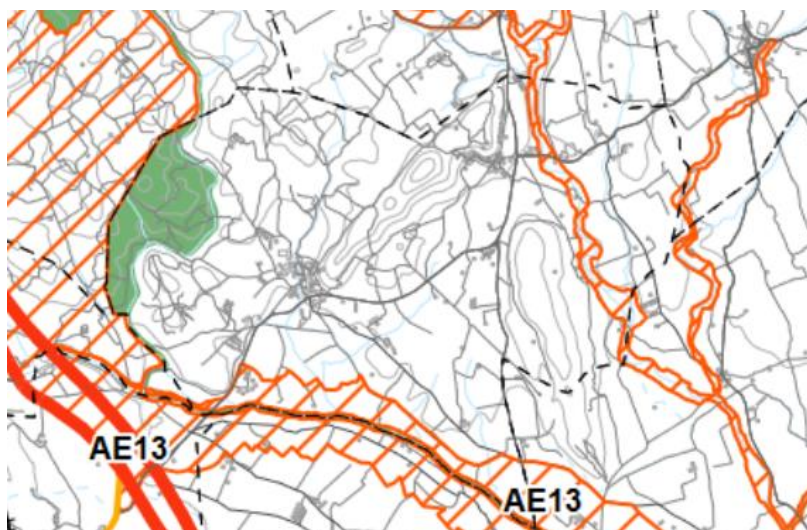
La llei 16/2017 de Canvi Climàtic estableix, en el seu article 27 sobre Urbanisme i habitatge, el següent:

c) L'adaptació de la normativa urbanística i ambiental per tal que tant les figures de nous planejaments urbanístics i llurs modificacions i revisions com el planejament territorial incorporin una anàlisi quantitativa i una valoració descriptiva de l'impacte sobre les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i dels impactes del canvi climàtic sobre el nou planejament, i també mesures per a mitigar-lo i adaptar-s'hi. Aquesta anàlisi ha d'incloure les emissions vinculades a la mobilitat generada, als consums energètics del cicle de l'aigua i dels residus, i als consums energètics dels usos residencials i terciaris.

En tots els documents posats a exposició pública per part de la Modificació, en cap cas es nombra la paraula Canvi Climàtic. Creiem indispensable que, segons marca la llei, es quantifiqui com podrien afectar el desenvolupament de càmpings a la zona i que es limiti fins a on es sostenible aquest desenvolupament. En el context de crisi climàtic en el que ens trobem, és important saber com afecta a nivell d'emissions cada modificació del planejament.

QUART: AFECTACIONS AMBIENTALS ALS ESPAIS CONNECTORS

La riera d'Anyet queda molt a prop de la zona C, que també es considera apte per l'activitat de càmping. La riera i tota la seva banda d'orient, està considerada pel Pla Territorial de les Comarques Gironines com a espai d'interès connector (Imatge 2), per lo tant, la ubicació de càmping a pocs metres d'aquest podria afectar directament la utilitat d'aquest espai.

Imatge 2: Captura de pantalla on es pot observar els espais d'interès connector del municipi de Masarac.

CINQUÈ: CONSIDERACIONS GENERALS

En general considerem que aquesta activitat no està ben ubicada. Qualsevol desenvolupament d'un càmping faria que aquest tingués més residents que tot el municipi de Masarac. Aquesta Modificació obre les portes a tenir una zona mig urbanitzada en zona aïllada. La Llei d'urbanisme actual i vigent no permet en l'actualitat aquests tipus d'actuacions perquè el cost ambiental i territorial és molt elevat. Considerem que aquesta activitat també té un cost i un impacte ambiental massa elevat. Des del nostre punt de vista, si es tenen en consideració tots els paràmetres ambientals derivats d'aquesta actuació, directes i indirectes, l'alternativa de deixar el sòl rústic sense desenvolupar és la més sostenible.

Cal tenir en compte altres paràmetres, com:

- L'impacte ambiental directe i indirecte derivat de subministrar tot els serveis bàsics en una zona aïllada (aigua potable, depuració de les aigües, electricitat,...)
- La capacitat de trànsit de la carretera i fins a quin punt podria encabir els trànsit rodat derivat de la capacitat del càmping.
- La capacitat de la carretera en termes de seguretat i en cas de requerir-se una evacuació.
- La capacitat del municipi de Masarac d'engolir aquest trànsit pel seu propi nucli urbà.
- Les repercussions en cas de grans incendis forestals, com el que va succeir aquest estiu 2012 a l'Empordà.

- Els impactes derivats de l'activitat de 800 persones en una zona de màxima protecció segons el Pla Territorial Parcial de Comarques Gironines.

Per tot lo exposat,

SOL-LICITEM

- Que tinguin en compte totes les al·legacions fetes en aquest document.
- Es repensi la planificació tenint en compte els nostres comentaris.
- Que aquesta entitat sigui considerada com a interessada i, d'acord amb el que disposa l'article 35,a) de la llei 30/1992, de 26 de novembre, modificada per la llei 4/1999, de 13 de gener, la llei 55/1999, de 29 de desembre, (d'incorporació de la Directiva 90/313/CEE a l'ordenament intern espanyol).

Figueres, 27 de març del 2027

Signat, als efectes escaients

Llorenç Pascua Subiranas

President de la IAEDEN i en representació de Salvem l'Empordà